

ไต้หวัน

เมืองหลวง	ไทเป
พื้นที่	36,000 ตร.กม. ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่รวม 172 เกาะ เกาะใหญ่ที่สุดคือ เกาะไต้หวัน หรือเกาะฟอร์โมซา รองลงมาได้แก่ เกาะเผิงหู จินเหมิน และมาจู
ประชากร	23.5 ล้านคน (2016)
ศาสนา	ศาสนาพุทธ เต๋า และคริสต์
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย
ภาษา	จีนกลาง
หน่วยเงินตรา	ดอลลาร์ไต้หวัน (NT\$) 1 USD = 33 ดอลลาร์ ไต้หวัน

1. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

1.1 สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวัน

ไต้หวันมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมีบรรยากาศการลงทุนที่ดี ต่อทั้งสำหรับการลงทุนจากในและต่างประเทศ โดยในปี 2006 ไต้หวันได้รับการจัดอันดับจาก Business Environment Risk Intelligence (BERI) ให้อยู่ในระดับ 1A ซึ่งเป็นระดับที่มีความเสี่ยงด้านการลงทุนต่ำที่สุดเหมาะแก่การลงทุน โดยไต้หวันได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่น่าลงทุนอันดับที่ 6 ของโลก ถือเป็นอันดับ 3 ในเอเชีย รองจากสิงคโปร์และญี่ปุ่น สำหรับการค้าต่างประเทศ คู่ค้าอันดับหนึ่งของไต้หวันได้แก่ จีนแผ่นดินใหญ่ มีมูลค่าการค้ารวม 25,889.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รองลงมาได้แก่ญี่ปุ่น ฮองกง สหรัฐฯ และเกาหลีใต้

1.2 ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจไทย-ไต้หวัน

การค้าระหว่างไทย – ไต้หวัน

- ไต้หวันเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยมาตลอด โดยไทยเป็นตลาดส่งออกลำดับที่ ๑๐ และแหล่งนำเข้าลำดับที่ ๑๖ ของไต้หวัน ด้านการลงทุน นักลงทุนไต้หวันเข้ามาลงทุนในไทยตั้งแต่ช่วงปี ๑๙๘๐ ปัจจุบันมีนักลงทุนไต้หวันเข้ามาลงทุนในไทยประมาณ ๑๔๐,๐๐๐ คน และมีแรงงานไทยเข้าไปทำงานในไต้หวันประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน

- สินค้าส่งออกของไทยไปไต้หวัน ๕ อันดับแรก ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์ประมวลข้อมูล อัตโนมติ เคมีภัณฑ์ น้ำตาล มันสำปะหลัง ขณะที่สินค้าที่ไทยนำเข้าจากไต้หวัน ๕ อันดับแรก ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและชิ้นส่วน แร่เหล็กและเหล็กเส้น เครื่องจักรไฟฟ้าและชิ้นส่วน

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-ไต้หวัน

ปี	มูลค่าการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	% Δ	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	
2550 (2550)	9,064.0	3.1	7.1	3,329.6	-1.1	5,734.5	12.5	-2,404.9
2551 (2551)	8,922.42	2.50	-1.56	2,702.6	-18.83	6,219.8	8.46	-3,517.22
2552 (2552)	7,048.49	2.46	-21.00	2,251.0	-16.71	4,797.5	-22.87	-2,546.47
2553 (2553)	10,046.20	2.66	42.53	3,230.73	43.52	6,815.47	42.06	-3,584.74
2554 (2554)	11,373.63	2.49	13.22	3,871.39	19.83	7,502.24	10.08	-3,630.85
2555 (2555)	11,635.27	2.43	2.35	3,419.4	-11.46	8,215.84	9.46	-4,796.41
2556 (2556)	10,969.63	2.29	-5.72	3,371.02	-1.42	7,598.62	-7.51	-4,227.60
2557 (2557)	11,550.31	2.54	5.28	4,012.85	19.04	7,537.46	-0.82	-3,524.61
2015 (2558)	11,062.65	2.65	-4.22	3,532.68	-11.97	7,529.97	-0.10	-3,997.29
2016 (2559)	10,494.57	2.56	-5.13	3,363.10	- 4.80	7,131.47	-5.29	-3,768.37
2016 (2559) ม.ค. – ก.ค.	7,027.03	2.56	-11.36	2,299.54	19.26	4,727.50	18.32	- 2,427.96
2017 (2560) ม.ค. – ก.ค.	5,923.53	2.72	18.63	1,928.15	-11.01	3,995.38	-11.53	- 2,067.23

(หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด, % Δ = % การเปลี่ยนแปลง)

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

สินค้าส่งออกที่สำคัญของไต้หวัน เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรไฟฟ้า เซมิคอนดักเตอร์ สิ่งทอ โลหะ พลาสติก ยางพารา เคมีภัณฑ์

สินค้านำเข้าที่สำคัญของไต้หวัน เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า แร่ธาตุ

สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์ประมวลข้อมูล อัตโนมัต เคมีภัณฑ์ น้ำตาล มันสำปะหลัง

สินค้านำเข้าที่สำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล และชิ้นส่วน แร่เหล็กและเหล็กเส้น เครื่องจักรไฟฟ้าและชิ้นส่วน

1.3 ปัญหา/อุปสรรคทางการค้า

1) เนื่องจากไทยไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับไต้หวัน ทำให้การติดต่อดำเนินการต่างๆ ไม่สามารถใช้กลไกทางการทูตได้ ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่จึงเป็นด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนระหว่างภาคเอกชน

2) ไต้หวันมีการใช้มาตรการปกป้องทางการค้า เช่น การเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping) การกำหนดมาตรการพิเศษ (Special Safeguard – SPS) การกำหนดโควตาภาษี (Tariff Quota – TRQ) เป็นต้น ทั้งนี้ มาตรการที่เป็นอุปสรรคในปัจจุบัน คือ มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ซึ่งใช้จำกัดการนำเข้าสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป ปศุสัตว์ โดยอ้างเหตุผลด้านสุขอนามัยและการกักกันโรคพืชและสัตว์

3) การกีดกันสินค้าไทยโดย Non Tariff Barriers ของไต้หวันเป็นปัญหาหลักในปัจจุบัน โดยสินค้าข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าวของไทยถูกจำกัดโดยระบบโควตาของไต้หวัน ซึ่งมีสัดส่วนที่จำกัดและให้ผู้ส่งออกข้าวเข้าไต้หวันรายหลักซึ่งประกอบด้วย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย เวียดนาม และไทย ซึ่งต้องแย่งชิงสัดส่วนในโควตาตนเอง ส่งผลให้ปริมาณข้าวไทยที่ส่งเข้าไต้หวันมีจำกัดและราคาสูง

4) Non Tariff Barriers ของไต้หวันมีความซับซ้อนหลายระดับ ทั้งจากมาตรการของกระทรวงเกษตรไต้หวันในการตรวจสอบสินค้านำเข้าให้ปราศจาก แมลงหรือเชื้อโรคที่อาจจะเป็นภัยต่อภาคการเกษตรของไต้หวัน และมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขไต้หวันในการตรวจสอบสินค้าว่าไม่เป็นอันตรายต่อการบริโภคของมนุษย์

5) ดังนั้น ผลไม้ไทยจำนวนมากหลายสิบชนิดได้รับการจำกัดโดยมาตรการดังกล่าวของไต้หวัน ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ว่า หากเป็นสินค้าเกษตรที่ไต้หวันผลิตได้เอง อาทิ มังคุด มะม่วง เงาะ ก็จะใช้เวลานานกว่าปกติในการผ่านการรับรองของกระทรวงเกษตรไต้หวัน

6) นับตั้งแต่การระบอบของไต้หวันเมื่อปี ๒๕๔๗ ไต้หวันได้สั่งห้ามนำเข้าเนื้อไก่สดและไก่ต้มสุกจากไทย

7) รัฐบาลไต้หวันประกาศแก้ไขกฎระเบียบการตรวจกักกันโรคพืชซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2545 เป็นต้นมา โดยในส่วนของประเทศไทยได้มีการกำหนดชนิดของหนอนแมลงที่มีการระบาดในไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งในระเบียบที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้สำนักงานตรวจสอบมาตรฐานสุขอนามัยพืชและสัตว์ Bureau of Animal Plant Health Inspection and Quarantine (BAPHIQ) ได้กำหนดบัญชีรายชื่อชนิดของโรคพืช หนอนแมลง และสารตกค้างที่ต้องตรวจสอบขึ้น ดังนั้นหากผักผลไม้หรือผลิตผลพืชที่ส่งออก

จากไทยและมีใบผ่านการรับรองโรคพืชจากกรมวิชาการเกษตร และ BAPHIQ ทำการสุ่มตรวจและตรวจพบโรคพืชผักหนอนแมลงหรือสารปนเปื้อนการดำเนินการจะแยกเป็น 2 กรณี ได้แก่ (1) หากโรคพืช หนอนแมลงหรือสารปนเปื้อนที่ตรวจพบไม่ถูกระบุในบัญชีรายชื่อดังกล่าว สินค้านั้นก็ผ่านการตรวจสอบและสามารถเข้าไปจำหน่ายในตลาดได้ทันที และ (2) หากโรคพืช หนอนแมลง หรือสารปนเปื้อนที่ตรวจพบถูกระบุอยู่ในบัญชีรายชื่อ สินค้านั้นก็ผ่านการตรวจสอบ และต้องถูกดำเนินการมาตรการกำจัดอย่างหมดสิ้นที่เหมาะสม เช่น รบควั่น ทำลาย หรือส่งกลับ เป็นต้น ระเบียบการตรวจกักกันโรคพืช Bureau of Animal and Plant Health Inspection and Quarantine (BAHIQ) ของไต้หวัน ส่งผลกระทบต่อการห้ามนำเข้าผักและผลไม้จากไทย 7 ชนิด ได้แก่ ลำไย มังคุด เงาะ ถั่วฝักยาว พริก หอม และมะเขือเทศ (เป็นผักผลไม้ที่จำหน่ายอยู่ในตลาดไต้หวันปัจจุบัน) เนื่องจากไทยถูกระบุว่าเป็นแหล่งแพร่ระบาดของหนอนแมลงในพืช ซึ่ง ฝ่ายไทยโดยกรมวิชาการเกษตร ได้ส่งคณะผู้แทนเดินทางไปเจรจากับฝ่ายไต้หวันถึง 3 ครั้ง โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2546 กรมวิชาการเกษตรได้จัดคณะผู้แทนเดินทางไปเจรจาทันทีกับ BAPHIQ เพื่อขอให้พิจารณาขยายเวลาในการบังคับใช้ระเบียบใหม่ สำคัญของการเจรจาสรุปได้ดังนี้

(1) ฝ่ายไทยขอให้ไต้หวันพิจารณาขยายเวลาในการบังคับใช้ระเบียบใหม่ออกไปก่อน แต่ทางไต้หวันแจ้งว่าระเบียบดังกล่าวไม่ได้มุ่งใช้กับประเทศไทยประเทศเดียว หากแต่มีผลบังคับใช้กับประเทศอื่นๆ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม เช่นเดียวกัน

(2) ไต้หวันขอให้ไทยทำการทดลองและเสนอข้อมูลในเรื่องการปลอดศัตรูพืชของมังคุด โดยมุ่งเน้นต่อแมลงที่ไต้หวันกำหนดคือ Carrambola Fruit Fly และ Papaya Fruit Fly ซึ่งฝ่ายไทยรับว่าจะรีบทำการทดลองและรายงานผลการทดลองให้ไต้หวันทราบโดยเร็ว โดยคาดว่าจะใช้เวลาในการทดลองประมาณ 3-4 เดือน

(3) ฝ่ายไทยขอให้ไต้หวันช่วยชี้แนะแนวทางการป้องกันหนอนแมลงในผักผลไม้ เนื่องจากสินค้าเกษตรหลายชนิด อาทิเช่น หอมเป็นผลิตผลที่ต้องคง ความสด การรบควั่น อบความร้อน หรืออบไอน้ำ ล้วนแต่จะทำให้คุณภาพด้อยลงและไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ซึ่งทาง BAPHIQ ชี้แจงว่าไทยสามารถเสนอแนวทางในการป้องกันหรือกำจัดหนอนแมลงวิธีใดก็ได้ที่ สอดคล้องกับเหตุผลทางวิชาการ และเป็นที่ยอมรับตามกติกาสากล

(4) ฝ่ายไทยเสนอให้ไต้หวันร่วมมือกันวิจัยเพื่อหาวิธีการป้องกันแมลงในผลิตผลเกษตร อันจะสอดคล้องกับทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางเกษตรเมื่อเดือนกรกฎาคม 2546 ซึ่งทางไต้หวันแจ้งว่าหากเป็นการวิจัยผลไม้ที่มีการผลิตในไทยแต่ไม่มีการผลิตในไต้หวันอาจจะไม่เหมาะสม แต่ถ้าเป็นความร่วมมือทางด้านอื่นๆ ขอให้ฝ่ายไทยเสนอแผนโครงการเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ไต้หวันได้เสนอให้จัดประชุมประจำปีระหว่างกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการกักกันโรคพืช ซึ่งฝ่ายไทยเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว

(5) ไต้หวันขอให้ไทยระมัดระวังในการส่งออกไม้ตัดดอกมายังไต้หวัน เพราะมีการพบหนอนแมลง Western Flower Trip ในดอกคาร์เนชั่นของไทย ซึ่งหนอนแมลงดังกล่าวไม่เคยปรากฏข้อมูลการระบาดในไทย หากเป็นเช่นนี้ไต้หวันอาจจะกำหนดว่าไทยเป็นเขตระบาดของหนอนแมลงดังกล่าวและห้ามนำเข้าสินค้าจากไทย นอกจากนี้ไต้หวันยังตั้งข้อสังเกตว่า Western Flower Trip มีการระบาดในจีน ซึ่งการนำเข้าจากจีนแผ่นดินใหญ่และส่งออกต่อมายังไต้หวันถือว่าเป็นการผิดระเบียบของไต้หวัน เนื่องจากไต้หวันยังคงไม่อนุญาตให้นำเข้าสินค้าดังกล่าวจากจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งฝ่ายไทยรับว่าจะเข้มงวดในการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary Certificate)

2. ข้อมูลด้านการเกษตร

ร้อยละ 24 ของพื้นที่ไต้หวันเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าว พืชผักผลไม้ มันสำปะหลัง ถั่ว ถั่ว ข้าวสาลี ส้ม พืชที่ไต้หวันมีชื่อได้แก่ ชาอู๋หลง ฝ้าย ยาสูบ อุตสาหกรรมการเกษตรที่สำคัญได้แก่ เติ็ดและผลไม้กระป๋อง ไต้หวันเป็นประเทศที่มีการพัฒนาด้านการเกษตรก้าวหน้ามาก รวมทั้งการจัดการระบบชลประทานที่ดี การทำการเกษตรแบบขั้นบันได โดยเกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตร 1.1 เฮกตาร์/ครอบครัว มีการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรที่ทันสมัยโดยมีการผลิตข้าวที่เกินปริมาณผู้บริโภค จึงให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวหันไปปลูกข้าวสาลีและข้าวโพด โดยรายได้ภาคเกษตรต่อ GDP ของประเทศเท่ากับ 2% การทำการเกษตรมีทั้งการทำการเกษตรอย่างเดียว และมีอาชีพเสริมด้วย (part time agriculture) โดยไต้หวันให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทคมากขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรจึงลดความสำคัญลง โดยส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศเท่านั้น และจะนำเข้าเฉพาะในช่วงนอกฤดูการผลิต (กรกฎาคม-กันยายนของทุกปี) ซึ่งเป็นช่วงที่พายุไต้ฝุ่นพัดผ่านเกาะไต้หวัน และมักสร้างความเสียหายให้แก่พื้นที่เกษตรของไต้หวันเป็นบริเวณกว้าง โดยสินค้าส่วนใหญ่ทั้งที่ผลิตจากในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศจะถูกนำมาประมูลในตลาดค้าส่งก่อนจะเปลี่ยนมาสู่ผู้ค้าปลีกต่อไป สินค้าผักสดสำคัญที่ไต้หวันนำเข้าจากต่างประเทศได้แก่ กะหล่ำดอก บร็อกโคลี่ หน่อไม้ฝรั่ง หอมหัวใหญ่ กระเทียม ถั่วลันเตา เห็ดหูหนู ผักกาดแก้ว และกะหล่ำพันธุ์ต่างๆ โดยนำเข้าหน่อไม้ฝรั่งจากไทยมากที่สุด ผลไม้ที่ไต้หวันมีศักยภาพส่งออกมีหลายชนิด ได้แก่ มะม่วง ลิ้นจี่ ลำไย มะเฟือง สาลี่ ฝรั่ง และแก้วมังกร

ปัจจุบันไต้หวันส่งออกผลไม้ไปสหรัฐฯ มี 4 ชนิด ได้แก่ มะเฟือง ลิ้นจี่ ลำไย และมะม่วง (อเมริกากลางและใต้ มีการเพาะปลูกมะม่วงและอยู่ใกล้ ทำให้มีราคาถูกกว่าของไต้หวัน ดังนั้น มะม่วงไต้หวันจึงไม่เคยส่งออกไปสหรัฐฯ)

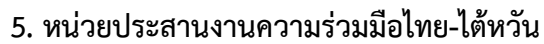
ประเทศที่ไต้หวันส่งออกมะม่วงที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น แคนาดา จีน ฟิลิปปินส์ ฮองกง ซึ่งจะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม มี 2 พันธุ์หลัก ได้แก่ พันธุ์จินหวง (พันธุ์ดั้งเดิม) และพันธุ์อ้ายเหวิน (พันธุ์เออร์วิน)

3. ความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน

1. การลงนามความตกลงความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2546
2. การประชุมความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน ครั้งที่ 1 ปี 2550 ณ นครไทเป ไต้หวัน
3. การประชุมความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน ครั้งที่ 2 ปี 2551 ณ จังหวัดเชียงใหม่
4. การประชุมความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน ครั้งที่ 3 ปี 2553 ณ นครไทเป ไต้หวัน
5. การประชุมความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน ครั้งที่ 4 ปี 2555 ณ กรุงเทพมหานคร
6. การประชุมความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ไต้หวัน ครั้งที่ 5 ปี 2558 ณ นครไทเป ไต้หวัน

4. โครงสร้างคณะกรรมการเกษตรไต้หวัน

* Organizational Chart after adjustment in Jan. 2004

No.150 Fushing N.Road, 7th Floor, Taipei 104

โทรศัพท์ (886-2) 2712-1882

โทรสาร (886-2) 2713-0042

E-mail : mailto:thaidkr@telecom-plus.sn

ชั้น 20 ตึกเอ็มไพร์ ถนนสาทรใต้ 195 กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 02-6700200-9 โทรสาร 02-6700220

สำนักงานเกษตรต่างประเทศ

กัณยายน 2560